

Dankzij Bednet volgen zieke kinderen les via de webcam

ALS DE KLAS EEN SLAAPKAMER IS

Tekst Liesbeth Van Braeckel | Foto Bob Van Mol

Bednet is in 2004 opgericht voor langdurig zieke kinderen, zoals kankerpatiëntjes die niet naar school kunnen omdat ze risico lopen op infecties. Ze missen dan niet alleen lessen, maar raken ook sociaal geïsoleerd. Een systeem met webcams, scanners en printers zorgt ervoor dat zieke kinderen de lessen thuis kunnen volgen. Vandaag is de doelgroep uitgebreid naar alle zieke kinderen vanaf vijf jaar tot het einde van de middelbare school.

“**W**e merken dat we soms nog niet bekend genoeg zijn. Mensen weten niet altijd goed wie er tot onze doelgroep behoort”, vertelt **Els Janssens**, directeur van Bednet. “Alle kinderen en jongeren vanaf vijf jaar die door ziekte langere tijd thuiszitten, kunnen bij ons terecht. Ook tienermoeders behoren sinds kort tot onze doelgroep. Zo’n 10% van onze doelgroep zijn jongeren met psychische problemen, ook dat is nog niet bekend genoeg. Het gaat dan om problemen als depressie en eet- of angststoornissen.”

Sterretje in de voorruit

Chronisch zieke kinderen kunnen ook deeltijds gebruikmaken van Bednet, bijvoorbeeld twee dagen per week. Dat maakt de inspanning om de lessen te volgen minder groot. Zo kunnen ze langer naar school blijven gaan, in plaats van op korte tijd een grote inspanning te leveren en dan uit te vallen wegens uitputting, wat bij ziektes als mucoviscidose soms gebeurt. “Scholen hebben – gelukkig – niet elk jaar een zieke leerling. Maar als het zover is, hopen we dat ze ons weten te vinden”, vertelt Els. Ze vergelijkt Bednet graag met de firma die erom bekendstaat

dat ze sterretjes in de voorruit herstelt: “Die heb je gemiddeld ook maar één keer om de acht jaar nodig, maar iedereen kent het bedrijf wel. Zo zou iedereen ook moeten weten waar Bednet voor staat.”

Zo normaal mogelijk

Als je ziek bent, is het belangrijk om toch wat structuur in je dag te krijgen: een vast uur om op te staan, klaarzitten wanneer de les begint. Is er een toets, dan legt de

ten en is tegelijk ‘aanwezig’ in de klas op een scherm achteraan in het lokaal. “Zo blijven ze erbij horen en is het achteraf veel makkelijker om opnieuw te integreren. Het uiterlijk van een ziek kind kan soms ook veranderen. Door de webcam kunnen de klasgenoten daar dan al wat aan wennen. Dat verlaagt de drempel om terug te keren naar de klas toch een beetje.” En dat moet uiteindelijk altijd het einddoel zijn, benadrukt Els: “Bednet moet een tijdelijk alternatief blijven, met als uitgangspunt dat het kind terug naar de klas gaat wanneer het daar klaar voor is.”

Technisch werkt Bednet zo laagdrempelig mogelijk, toegankelijk en intuïtief. “Bij de helpdesk spreken ze de taal van het kind”, legt Els uit. “Dat is soms nodig als er een technisch probleem opgelost moet worden en de ouders anderstalig zijn. De opvolging door onze consultants en helpdesk is voor ons minstens even belangrijk als de technologie aanleveren.”

“Bednet is een tijdelijk alternatief, tot het kind weer klaar is om naar de klas te gaan.”

leerkracht het blaadje op de scanner in de klas en dan rolt het thuis bij de zieke leerling uit de printer. Zo verloopt alles zo normaal mogelijk en hoeft er weinig aangepast te worden aan het verloop van de dag. “Een ziek kind voelt zich al genoeg de uitzondering”, weet Els, “dat hoeft niet nog extra benadrukt te worden door allerlei aanpassingen.”

De webcams werken in twee richtingen. De zieke leerling ziet de klasgenoten zit-

Wat brengt de toekomst voor Bednet? “We willen graag investeren in mobiele sets waarin computer, camera en boxen ingewerkt zijn: die kunnen handig zijn bij praktijklessen. En het is een droom om op termijn aan de slag te gaan met *virtual reality*.”

>> www.bednet.be

“Dankzij Bednet moest ik mijn jaar niet overdoen”

Toen Laura in het vierde middelbaar zat, ging op een avond plots het licht uit bij haar. “Het ging niet meer”, vertelt ze. “Ik had wat schooltaken voor me uit geschoven en had geen overzicht meer. Ik kon alleen nog maar huilen en voelde me leeg.” Gelukkig kon ze snel bij een kinderpsychiater terecht. Die stelde een depressie vast. Tegelijk benadrukte zij het belang van school. Als volwassene kan je een lange tijd thuisblijven van je werk en de draad weer oppikken. Maar als je er als jongere een jaar tussenuit gaat, loop je een zware achterstand op tegenover je leeftijdsgenoten.

Aanvankelijk ging Laura samen met haar school en ouders op zoek naar een leerkracht voor Tijdelijk Onderwijs Aan Huis (TOAH). Dat bleek niet voor alle vakken even eenvoudig en was ook beperkt tot een paar uurtjes per week. In het begin was Laura tot niet veel meer in staat, maar na een aantal weken kon ze meer aan. “We waren blij dat we toen in contact kwamen met Bednet”, zegt Laura. “Bjorn, de consultant van Bednet, heeft alles heel goed uitgelegd en begeleid. Hij heeft echt het verschil gemaakt.”

Met de hulp van een klasgenoot die de chatfunctie van Bednet bediende, en een andere die werkblaadjes en toetsen scande, kon Laura bijna probleemloos de lessen volgen. Om het sociale contact te behouden, bleef de camera ook in de speeltijden aan zodat ze met een paar vriendinnen kon praten. Het maakte de drempel om terug een paar uurtjes per week naar school te gaan alvast kleiner. “En toen iemand met cake trakteerde voor zijn verjaardag, zat ik te kijken naar een hele klas die zat te snoepen. Ze hebben dan voor mij een stuk cake op de scanner gelegd. De gedachte telt”, lacht Laura. Die situaties hielpen wel om de band met de klas te behouden.

